Oh seda röömu, mis nüüd seal majas oli. Esite andis kuntorist neile selle suure summa raha ja siis rääkis ta neile otsast otsani, kus ja kuidas naad selle raha saanud. Nüüd wõttis kohtu president oma praki taskust ühe suure plakati wälja ja luges selle seest: „Mu armas kirjutaja! meie armulise Keisri härra säädust mööda olete omas ammetis seisuse poolest ühe pulga kõrgemale tõusnud ja minu soowimist mööda saate tänasest pääwast sadik sikertäri abimeheks ning sada rubla aastas rohkem palka, kui seieajani saite.“

Ja enne weel, kui kirjutaja neid tänada sai, olid kuntorist ja president juba läinud ja kuiwatasid õues oma silmi, ning olid röömsad, et naad ühe maja täie ausaid inimesi olid õnnelikus teinud.

Mine ja tee nõnda samuti!